

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Αν καταστούμε ένα περιφερειακό και διεθνές κέντρο ποιοτικής πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, θα έχουμε πολύ σημαντικά οικονομικά οφέλη και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια θα είναι οικονομικά βιώσιμα

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Στην Αντιγόνη Σολομωνίδου-Αρυσιώτου
antigoni.drousiotou@phileleftheros.com

Αεν τον ενδιαφέρει να έχει άτομα με πολλές γνώσεις, αλλά μορφωμένους ανθρώπους, που να μπορούν να στοχεύονται και να συν-ζητούν, να χαρακτηρίζονται από ευγένεια και σεβασμό, να διακατέχονται από επαναστατική διάθεση. Σε αυτό θα βοηθήσει η χάραξη εθνικής πολιτικής για την παιδεία, στην οποία θα συνεισφέρουν με εισηγήσεις τους τα 8 πανεπιστήμια μέσω της Συνόδου των Πρυτάνεων, όπως εξηγεί ο Γιώργος Δημοσθένους, Πρύτανης του Πανεπιστημίου Frederick και Πρόεδρος της Συνόδου των Πρυτάνεων. Παράλληλα, όπως λέει, χρειάζεται πέραν από τη συνείδηση και τη στήριξη όλων των πολιτικών κομμάτων, ένας «Χάρτης Αρχών» σε όλη αφορά την εφαρμόσιμη πολιτική για την παιδεία.

Για τη συνεχή προσπάθεια που καταβάλει η πολιτεία για την αναβάθμιση του κύρους και της αξιοπιστίας των κυπριακών πανεπιστημίων μίλησε πρόσφατα στην 25η Σύνοδο των Πρυτάνεων ο Πρόεδρος Αναστασιάδης...

Συζητήσαμε τρόπους συνεργασίας δημόσιων και ιδιωτικών πανεπιστημίων

Πράγματι, με την παρουσία του ο Πρόεδρος στη Σύνοδο αλλά κυρίως με όσα μας μετέφερε, καταγράφειν ξεκάθαρα οι προσπάθειες που καταβάλλει η Κυβέρνηση προς υλοποίηση του στόχου αυτού με συγκεκριμένα μέτρα. Αυτή η προσπάθεια αποτελεί τη συνέχεια των συνταγομένων και έντονων προσπαθειών τεσσάρων διαδοχικών κυβερνήσεων ώστε να αναδειχτεί η Κύπρος σε περιφερειακό και διεθνές κέντρο ανώτατης ποιοτικής εκπαίδευσης και να καταγραφεί στον παγκόσμιο χάρτη ως χώρα πανεπιστημιακής αριστείας. Έχει φανερίσει ότι η κοινωνία της Κύπρου αναγνωρίζει και στηρίζει την τριτοβάθμια εκπαίδευση, όπως αυτή προσφέρεται κυρίως μέσω των 8 πανεπιστημίων της, τριών δημόσιων και 5 ιδιωτικών.

Ο ανταγωνισμός των κρατικών και ιδιωτικών πανεπιστημίων είναι μεγάλος;

Δεν είναι ακριβώς ανταγωνισμός. Είναι αγώνας εξέλιξης, ανάπτυξης, επιτυχίας. Μεγαλύτερος ανταγωνισμός θα έλεγα υπάρχει μεταξύ των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Ανταγωνισμός στην καινοτομία ανάπτυξη νέων προγραμμάτων σπουδών και αγώνας για οικονομική βιωσιμότητα. Οι βασικοί πόροι που έχουν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια είναι από τα διδάκτρα των φοιτητών και δευτερευόντως, σε πολύ μικρότερο βαθμό, από ερευνητικά προγράμματα. Αντίθετα τα δημόσια πανεπιστήμια, εκτός από τη σημαντική ενίσχυση που τυγχάνουν μέσα από τον κρατικό προϋπολογισμό, μπορούν να δεχτούν πολύ μεγάλες εισφορές και δωρεές από φυσικά πρόσωπα, εταιρείες και οργανισμούς, ενώ τα έσοδά τους μέσα από ερευνητικά προγράμματα είναι καταφανώς μεγαλύτερα, λόγω του συγκριτικού πλεονεκτήματος έναντι των ιδιωτικών πανεπιστημίων (ερευνητικές υποδομές, κρατική ενίσχυση, μικρότερος διδακτικός φόρος των μελών ΔΕΠ κ.ά.). Ενώ στα θέματα διδασκαλίας δεν υπάρχει ουσιώδης διαφορά, τολμώ να πω ότι σε κάποιες περιπτώσεις στα ιδιωτικά πανεπιστήμια μπορούν να εφαρμόζονται και πιο καινοτόμες διδακτικές προσεγγίσεις, το χάσμα μεταξύ των δημοσίων και ιδιωτικών πανεπιστημίων στα θέματα έρευνας εξακολουθεί να

ΦΩΤΟ: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΡΝΑΖΗΣ

Χαράσσεται εθνική πολιτική για την παιδεία

«Απαιτείται ένας «χάρτης αρχών» για την παιδεία για να μην ταλαιπωρούμε μαθητές, εκπαιδευτικούς και στελέχη του υπουργείου

είναι πάρα πολύ μεγάλο. Αυτό που συζητούμε στην Σύνοδο των Πρυτάνεων είναι με ποιο τρόπο το νέο σύστημα διακυβέρνησης έρευνας και καινοτομίας θα στηρίξει όλα ανεξαιρέτως τα πανεπιστήμια και αυτά με τη σειρά τους να συμβάλουν στην εφαρμογή της εθνικής στρατηγικής. Συζητήσαμε τρόπους συνεργασίας δημοσίων και ιδιωτικών πανεπιστημίων, για παράδειγμα τα μεγάλα ερευνητικά εργαστήρια στα δημόσια πανεπιστήμια που έγιναν με χρήματα και επενδύσεις που έχει προσφέρει το κράτος, να είναι προς χρήση από κάθε Κύπριο ερευνητή.

Η σχέση των ιδιωτικών πανεπιστημίων εξακολουθεί να είναι έντονα ανταγωνιστική;

Όπως ανέφερα, το κύριο έσοδο των ιδιωτικών πανεπιστημίων είναι από τα διδάκτρα των φοιτητών. Επομένως τα πανεπιστήμια αυτά βρίσκονται σε μια συνεχή και σε κάποιες περιπτώσεις έντονα ανταγωνιστική διαδικασία, για την προσέλκυση όσο το δυνατό μεγαλύτερου αριθμού φοιτητών. Αυτό για να το πετύχεις θα πρέπει να αποδείξεις ότι διασφαλίζεις την ποιότητα σπουδών και προάγεις την αριστεία, εξασφαλίζεις ένα υγιές, σύγχρονο και ελκυστικό ακαδημαϊκό περιβάλλον φοίτησης, έχεις ένα καλό σχέδιο υποτροφιών και άλλων οικονομικών βοηθημάτων και έχεις ανταγωνιστικά διδάκτρα. Τότε μπορεί να γίνεις η πρώτη επιλογή του Κύπριου αλλά και του ξένου φοιτητή.

Ο θάνατος σου η ζωή μου;

Δεν είναι ο θάνατος σου η ζωή μου, είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό άμιλλα και ανταγωνισμός. Σε κάποιες περιπτώσεις βεβαίως γίνονται και πράγματα τα οποία δεν περιποιούν τιμή, οπότε η άμιλλα δεν είναι και τόσο ευγενής, αλλά ευτυχώς αυτά είναι μεμονωμένα.

Το ιδιωτικό πανεπιστήμιο για να μην χάσει έσοδα από φοιτητές θα «βάλει νερό στο κρασί του»;

Όπως να είμαι το μοναδικό άτομο στην Κύπρο που έχει περάσει από όλες τις θέσεις και βαθμίδες της εκπαίδευσης, από αξιολογούμενος νεαρός καθηγητής σε ένα Κολέγιο, μέχρι Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού, μέχρι προεδρεύων του Συμβουλίου

Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέχρι Πρύτανης, μέχρι Πρόεδρος της Συνόδου των Πρυτάνεων. Σας λέω λοιπόν εντίμως και με πλήρη συνείδηση των εργαζομένων μου, ότι αυτό είναι ένας αστικός μύθος. Αντίθετα, η προσπάθεια είναι πολύ μεγαλύτερη, η έγνοια και η ευθύνη για κάθε φοιτητή είναι καθημερινός αγώνας. Οι φοιτητές θα πάρουν γνώσεις και δεξιότητες, θα πάρουν στήριξη και δύναμη. Όλοι θα γευτούν γνήσιο κρασί γνώσης και αγάπης. Εκπτώσεις στην ποιότητα δεν γίνονται, δεν μπορούν να γίνουν, γιατί απλούστατα αυτό θα έχει άμεσο αρνητικό αντίκτυπο στο ίδιο το πανεπιστήμιο. Κάποιος δεν θα αντέξουν και θα εγκαταλείψουν. Κάποτε οι αριθμοί αυτοί είναι πολύ μεγάλοι. Πολύ μεγαλύτεροι από ότι στα δημόσια πανεπιστήμια. Αυτά τα παιδιά πολλές φορές παλεύουν με τους δικούς τους δαίμονες, ξεπερνούν προσωπικές αντιξοότητες και προβλήματα, εργαζόμενοι για να πληρώσουν τα διδάκτρα τους και να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους και στο τέλος βγαίνουν νικητές. Γι' αυτό παρακαλώ από όλους σεβασμό και αναγνώριση σε αυτά τα παιδιά-ήρωες!

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια είναι βιώσιμα;

Για να είναι βιώσιμα πρέπει να έχουν μια κρισιμική μάζα φοιτητών στα συμβατικά κυρίως προγράμματα σπουδών. Παράλληλα, χρειάζονται τη στήριξη της Πολιτείας και του κράτους. Και αφού αυτό δεν μπορεί να γίνει άμεσα μπορεί να γίνει έμμεσα όπως για παράδειγμα με περαιτέρω ενίσχυση της φοιτητικής χορηγίας και των φοιτητικών πακέτων. Βέβαια το μεγάλο στοίχημα είναι η προσέλκυση ξένων φοιτητών οι οποίοι πληρούν βασικά ποιοτικά κριτήρια. Αυτοί θα φέρουν εισοδήματα, θα ανεβάσουν τα επίπεδα των πανεπιστημίων και θα ενισχύσουν το ΑΕΠ. Πρόσφατα έγινε μια μελέτη από διεθνή όμιλο την οποία ζήτησαν όλα τα πανεπιστήμια και φάνηκε ότι η συνεισφορά στο ΑΕΠ από τους φοιτητές των πανεπιστημίων της Κύπρου πλησιάζει το 1 δισεκατομμύριο. Αν επιτευχθεί ο διαχρονικός στόχος να καταστούμε ένα περιφερειακό και διεθνές κέντρο ποιοτικής πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, τότε θα έχουμε πολύ σημαντικό οικονομικό οφέλη και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια θα είναι οικονομικά βιώσιμα.

Όραίο να το λέμε αλλά πρακτικά;

Υπάρχουν συγκεκριμένες εισηγήσεις σε αυτή τη μελέτη. Η δυναμική, επιθετική εκπαιδευτική διπλωματία σε χώρες επιλεγμένες, όπως Ρωσία και Κίνα όπου έχει υπογραφεί η αμοιβαία αναγνώριση των τίτλων σπουδών, αλλά και σε χώρες του ευρύτερου Αραβικού κόσμου. Ήδη σε συνεργασία με το Υπουργείο Εξωτερικών και το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού ξεκίνησαμε την προσπάθεια για ενίσχυση των σχέσεων μας με τις Αραβικές χώρες, προσδοκώντας ότι πολλοί νέοι από τις χώρες αυτές θα επιλέξουν να φοιτήσουν στα δικά μας πανεπιστήμια. Αν λάβουμε επίσης υπόψη, ότι χιλιάδες φοιτητές στα «πανεπιστήμια» των κατεχομένων προέρχονται από τις χώρες αυτές, τότε μπορούμε να μιλούμε για μια πρόσθετη δυναμική λόγω του βασικού μας συντριπτικού πλεονεκτήματος, που είναι το αξιολογημένο και αναγνωρισμένο διεθνώς πανεπιστήμιο μας σε μια χώρα κράτος-μέλος της ΕΕ. Αν ενισχύσουμε τις σχέσεις και τις συνεργασίες μας με τις Αραβικές χώρες, τότε πολλοί νέοι από τις χώρες αυτές που επιλέγουν να φοιτηθούν σε «πανεπιστήμια» των κατεχομένων (φέτος ξεπέρασαν τις 100 χιλιάδες συνολικά), θα μπορούν να φοιτούν στα δικά μας αξιολογημένα και αναγνωρισμένα διεθνή πανεπιστήμια, σε μια χώρα της ΕΕ

Βασικό στοίχημα να έχουμε παιδιά ευτυχισμένα

Η εκπαίδευσή μας τους μαθαίνει πώς να αποστηθίζουν τη γνώση και όχι πως να γίνονται δημιουργικοί.

Η γνώση που κατακτά ένα παιδί στο δημοτικό σχολείο είναι ένας μικρός κύκλος, στη δευτεροβάθμια είναι ένας μεγαλύτερος, στην τριτοβάθμια ακόμη μεγαλύτερος. Το εμβόδι αυτών των κύκλων το 2019 είναι πολύ μεγαλύτερο από ότι ήταν πριν 20 ή 30 χρόνια. Έχουν μπει οι υπολογιστές και το διαδίκτυο στη ζωή όλων μας, η πληροφορία έχει πολλαπλασιαστεί και αυξάνεται συνεχώς με γεωμετρική πρόοδο με αποτέλεσμα όλα αυτά να δυσχεραίνουν το έργο των εκπαιδευτικών σε μεγάλο βαθμό και να αποτυγχάνουν να δώσουν τις πραγματικές πυρηνικές γνώσεις στα παιδιά. Και αυτά με τη σειρά τους να μην μπορούν να κατακτήσουν ούτε τα πιο βασικά μαθησιακά αποτελέσματα που χρειάζονται για να πορευτούν στη ζωή τους. Οι εκπαιδευτικοί κάνουν αγώνα δρόμου για να καλύψουν την ύλη, για να πάρουν καλή αξιολόγηση από τον επιθεωρητή τους και ξεχνούν το βασικό στοίχημα που είναι να έχουμε παιδιά ευτυχισμένα μέσα στο σχολείο, με κρίση, «μορφή» και στοχασμό. Τις περισσότερες και πιο εξειδικευμένες γνώσεις θα τις πάρουν στο Πανεπιστήμιο, αλλά και μέσα από τη μη τυπική και άτυπη μάθηση. Δεν είναι σημαντικό και ούτε προσωπικά με ενδιαφέρει να έχω άτομα με πολλές γνώσεις, αλλά μορφωμένους ανθρώπους. Να μπορούν να στοχεύονται και να συν-ζητούν, να χαρακτηρίζονται από ευγένεια και σεβασμό αλλά και διακατέχονται την ίδια στιγμή από επαναστατική διάθεση, να μπορούν συμπεριφερθούν κοινωνικά και να είναι πολιτικά ζώντες οργανισμοί.

Χρειάζεται η παρέμβαση των πανεπιστημίων στην κοινωνία;

Είναι ένα από τα θέματα που θα συζητήσουμε στην επόμενη Σύνοδο. Οι παρεμβάσεις των πανεπιστημίων μας αυτή την στιγμή δεν είναι τόσες και τέτοιες που να καταγράφουν στίγμα. Εδώ χρειάζεται και διαφορετική προσέγγιση από τα Μέσα Ενήμερωσης προς την ακαδημαϊκή-πανεπιστημιακή κοινότητα. Εμείς συζητήσαμε στο δικό μου Πανεπιστήμιο και αποφασίσαμε για τη συστηματική και οργανωμένη παρέμβαση του διδακτικού και ερευνητικού μας προσωπικού στα τεκταινόμενα της καθημερινής ζωής και όλα όσα ενδιαφέρουν την κοινωνία και τον κάθε πολίτη.

με όλα τα αυτόδηλα πλεονεκτήματα.

Αυτά τα συζητήσαμε με τον Πρόεδρο Αναστασιάδη στην πρόσφατη 25η Σύνοδο των Πρυτάνεων;

Ο λόγος που καλέσαμε τον Πρόεδρο ήταν γιατί θέλαμε να αναδείξουμε τη σημασία και τη νέα τροπή που πρέπει να πάρουν τα πράγματα όσο αφορά την ανώτατη εκπαίδευση στην Κύπρο. Η αποδοχή του για διάνοξη διαύλου επικοινωνίας απευθείας μαζί με τη Σύνοδο των Πρυτάνεων, η στήριξη της Πολιτείας προς τα πανεπιστήμια με συγκεκριμένα μέτρα και η συνεισφορά και συμμετοχή των ίδιων των πανεπιστημίων στη χάραξη εθνικής πολιτικής για την παιδεία, ήταν μεταξύ των θεμάτων που συζητήσαμε με τον Πρόεδρο.

Δεν είναι τραγικό να συζητούμε ακόμα για χάραξη εθνικής πολιτικής για την παιδεία;

Νιώθω ως πρόκληση την ερώτησή σας διότι διέτελεσα Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού. Θα έπρεπε κατά την προσωπική μου άποψη να υπήρχε εθνική στρατηγική για την παιδεία, αλλά αντιλαμβάνομαι την ανάγκη κάθε κυβέρνησης να θέλει να επιφέρει και εφαρμόσει κάποιες δικές της καινοτομίες ή αλλαγές, κάτι το οποίο είναι αναμενόμενο και θεμιτό. Και αυτό όλοι κατά καιρούς το κάνουν και συνεχίζει να γίνεται. Χρειάζεται λοιπόν πέραν από τη συνείδηση και την στήριξη όλων των πολιτικών κομμάτων και ένας «χάρτης αρχών» σε ότι αφορά την εφαρμόσιμη πολιτική για την παιδεία για να μην ταλαιπωρούμε συνεχώς μαθητές και εκπαιδευτικούς αλλά και τα ίδια τα στελέχη του Υπουργείου. Σημαντικό σε αυτή την προσπάθεια θα ήταν ίσως η δημιουργία ενός άτυπου συμβουλίου με τους πρώην Υπουργούς και Γενικούς Διευθυντές του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού που θα μπορούσε να καταθέτει προβληματισμούς και να προτείνει εισηγήσεις.

Η χάραξη εθνικής πολιτικής πώς θα γίνει;

Η Σύνοδος με εξουσιοδότηση να ετοιμάσω ένα έγγραφο-πλαίσιο για την επόμενη Γενική Συνέλευση της Συνόδου που θα γίνει το Μάιο-Ιούνιο. Ορίσαμε οι συνθήκες και τα πανεπιστήμια μπορούν να συνεισφέρουν προς αυτή την κατεύθυνση.

«Κατάφερα να τους φέρω όλους στο ίδιο τραπέζι»

Πότε λίγη η θητεία σας από την προεδρία της Συνόδου των Πρυτάνεων;

Τον Οκτώβριο του 2019. Μετά τις 2 Σύνοδους που προήδρευσα κατάφερα να φέρω όλους στο ίδιο τραπέζι, μηδενός εξαιρουμένου και το υπογράμμισα. Όλοι οι Πρυτάνεις και Αντιπρυτάνεις και των οκτώ πανεπιστημίων ήταν παρόντες στην τελευταία Σύνοδο. Έχουμε καταφέρει νομίζω να περάσω τη θέση ότι έχουμε κοινή πορεία και στόχους και ότι μόνο μέσα από τη συνεργασία θα πάμε μπροστά. Αυτός ήταν και ο βασικός στόχος μου για τη διετία που προεδρεύω. Θέλω επίσης να δώσω υπόσταση και παρουσία της Συνόδου των Πρυτάνεων εκτός Κύπρου. Αποφασίσαμε ομόφωνα η Σύνοδος των Πρυτάνεων να αποτελεί μια μορφή εταιρείας γιατί αυτό θα μας βοηθήσει ως οντότητα σε πολλές διεκδικήσεις στο εσωτερικό και το εξωτερικό. Τέλος Μαρτίου θα επισκεφτώ τη Μόσχα για την υπογραφή Μνημονίου Συνεργασίας με την αντίστοιχη Σύνοδο των ρωσικών πανεπιστημίων.

Υπάρχει συνεργασία με την Σύνοδο των Πρυτάνεων στην Ελλάδα;

Ναι, ο εκάστοτε Κύπριος Πρόεδρος παρευρίσκεται στη Σύνοδο των Πρυτάνεων στην Ελλάδα και ο Ελλαδίτης στην Σύνοδο στην Κύπρο. Έχουμε άψογη συνεργασία και κοινή θέση για περαιτέρω ενίσχυση των σχέσεων μας με υπογραφή μνημονίου. Προσκληθήκα να παρουσιάσω τρόπους συνεργασίας στην Σύνοδο που θα γίνει στην Κρήτη 15 Μαρτίου και μια από τις ιδέες είναι ένα μεγάλο συνέδριο στο οποίο θα εκπροσωπηθούν όλα τα

πανεπιστήμια Ελλάδας και Κύπρου, στη νησί μας.

Ποιο πρόβλημα δεν καταφέρατε να αντιμετωπίσετε;

Αυτή την στιγμή ένα από τα σοβαρά προβλήματα που προσπαθούμε να επιλύσουμε με τις αρμόδιες αρχές της Ελλάδας είναι η ταχύτητα αναγνώριση των τίτλων σπουδών. Το άλλο που βρίσκεται σε πολύ καλό δρόμο είναι όλα τα πανεπιστήμια της Κύπρου να συνεργαστούν από κοινού σε ερευνητικά προγράμματα, να έχουμε βασικά συμπράξεις δημοσίων και ιδιωτικών για να μπορέσουν να αντληθούν σημαντικά κονδύλια. Έχουμε ένα πρόβλημα που αφορά τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και το πώς αναγνωρίζονται αυτά από το Ίδρυμα Προώθησης Έρευ-

νας. Με βάση το καθεστώς αναγνώρισης τυγχάνουν πολύ μικρότερης επιχορήγησης από τα δημόσια πανεπιστήμια και προσπαθούμε να το λύσουμε.

Τι έχετε πετύχει;

Έχουμε τρία μεγάλα επιτεύγματα από τις συνεργασίες ιδιωτικών και δημοσίων πανεπιστημίων. Το ένα είναι ότι έγινε πράξη η κοινοπραξία των πανεπιστημιακών βιβλιοθηκών και η Σύνοδος όρισε το νέο Πρόεδρο της. Η άλλη μεγάλη επιτυχία είναι η διασύνδεση με τον επιχειρηματικό κόσμο και τη βιομηχανία της Κύπρου. Υπάρχει σύμπραξη των 8 πανεπιστημίων μέσω από ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα, το οποίο επιχορηγεί δράσεις και τοποθετείται φοιτητών για πρακτική άσκηση σε επιχειρήσεις και

οργανισμούς για την απόκτηση επαγγελματικής εμπειρίας. Αυτό έχει ενσωματωθεί μέσα στα προγράμματα σπουδών. Το τρίτο είναι η δημιουργία ενός κοινού Μουσείου και διαδραστικού κέντρου της επιστήμης στην Κύπρο που βρίσκεται στο τελικό στάδιο. Ένα άλλο θέμα που συζητήθηκε στην τελευταία Σύνοδο των Πρυτάνεων είναι η πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη δημιουργία ευρωπαϊκών πανεπιστημίων. Ένας θεσμός που έχει να κάνει με την σύμπραξη τουλάχιστον 5 πανεπιστημίων από τουλάχιστον 3 χώρες της ΕΕ που θα προσφέρουν κοινά πτυχία. Αυτό σημαίνει «ενώω δυνάμεις και παίρνω εμπειρίες». Υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον από τα πανεπιστήμια μας.

«ΟΤΙ ΔΕΝ ΜΕ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΜΕ ΚΑΝΕΙ ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΟ»

Γεννηθήκατε στην Πάνω Ζώδια;

Ναι, δέκα χρονών έφυγα πρόσφυγας με την οικογένεια μου από την Πάνω Ζώδια. Μεγάλωσα στο Σουνοικισμό Ανθούπολης αφού έζησα τα πρώτα τρία χρόνια μετά την εισβολή στους Αγίους Ομοιωγητές. Κατά τη διάρκεια των σπουδών μου ήμουν υπότροφος της Κυπριακής Δημοκρατίας για τις προπτυχιακές μου σπουδές, από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών Ελλάδας για τις μεταπτυχιακές διδακτορικές μου σπουδές και έτυχα υποτροφιών από το Υπουργείο Εξωτερικών της Ελλάδας, την Πορεία Μακαρίου και άλλους φορείς. Σπούδασα Μηχανολόγος Μηχανικός στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο όπου πήρα και το διδακτορικό μου. Σε όλη την επαγγελματική μου πορεία μέχρι σήμερα, από όποια θέση και αν υπηρέτησα την παιδεία αυτού του τόπου, είχα πάντα στην καρδιά μου μια θέση αγάπης για όλα εκείνα τα παιδιά που αναζητούν

το όνειρο τους και η ζωή μπορεί να μην τους τα φέρνει τόσο εύκολα και απλά. Γι' αυτό πάντα με ιδιαίτερη ευαισθησία προσπαθώ να στηρίζω όλους εκείνους τους φοιτητές που έχουν ανάγκη την έμπρακτη αγάπη μας και κυρίως τα παιδιά που προέρχονται από ευάλωτες ομάδες.

Τι σας έμαθε αυτή η πορεία;

Ότι δώσεις παίρνεις. Κάποιες φορές μπορεί να δώσεις και να μην πάρεις τίποτα. Δεν περπατάς. Τις πιο πολλές φορές θα σου αποδοθεί πολλαπλάσια. Αυτοπεποίθηση και δύναμη. Όχι λιποταξία και εγκατάλειψη του στόχου, όσες δυσκολίες κι αν υπάρχουν. «Ότι δεν με σκοτώνει με κάνει πιο δυνατό». Νομίζω ότι αυτό πρέπει να το κάνει βίωμα του ο κάθε νέος. Πιστεύω ότι όλα τα παιδιά μπορούν να διεκδικήσουν το όνειρό τους φτάνει να είναι αγωνιστές και να θέλουν πραγματικά αυτό που επέλεξαν.

